

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **T. K. R., s. r. o. H.**, U.H., IČO: X., zastúpený advokátkou JUDr. T. M., L.H. proti žalovanému: **Ing. J. K., T. S.**, U.H., IČO: X., zastúpený advokátom JUDr. B. M., D.H., **o zaplataenie 5 262,50 eur s príslušenstvom**, vedenej Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 12Cb 123/2007, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3Cob 20/2010-270 z 3. júna 2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a**.

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Humenné rozsudkom č. k. 12Cb/123/2007-28 z 30. novembra 2009 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 5 262,50 eur a trovy konania vo výške 3 015,23 eur na účet jeho právneho zástupcu. V prevyšujúcej časti nárok žalobcu na úrok z omeškania zamietol. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal od žalovaného zaplataenia istiny 5 262,50 eur so 14,75% úrokom z omeškania od 01. 03. 2007 do zaplataenia. Zistil, že 30. 10. 2003 bola uzatvorená zmluva o dielo podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorej žalovaný ako zhotoviteľ vykonal pre žalobcu ako objednávateľa dielo, a to dodávku materiálu a montážne práce na opravu sekundárnej trasy T. v H., podľa ktorej žalovaný dodal na M. aj technologické prvky. Dielo bolo žalobcovi riadne odovzdané bez závad dňa 15. 12. 2003. Nespornou je skutočnosť, že následne po odovzdaní diela žalobca pri fyzickej kontrole zistil, že na sekundárnej trase, na M. chýbajú technologické prvky, a to 4 ks zosilňovačov, ktoré tam predtým dodal žalovaný, ktoré aj pri preberaní boli riadne namontované. Bolo preukázané, že žalovaný demontoval bez vedomia žalobcu tieto technologické prvky a zariadenia a použil ich na inom mieste. Súd posúdil nárok podľa § 373

Obchodného zákonníka ako nárok na náhradu škody. Konštatoval, že bolo dostatočne preukázané, že podľa zmluvy o dielo mal žalovaný dodať žalobcovi 5 zosilňovačov, pričom ich pôvodne aj žalobcovi dodal ale následne 4 kusy svojvoľne zdemontoval. Podľa názoru súdu uvedeným konaním došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy o dielo. Žalobca preukázal, že po zistení tejto skutočnosti uplatnil nárok u žalovaného a vyzýval ho na namontovanie zosilňovačov do siete. Žalovaný na výzvu nereagoval, preto uplatnil nárok na náhradu škody, ktorá pozostáva z hodnoty zosilňovačov. Z týchto dôvodov žalobcovi nárok na náhradu škody priznal s tým, že sa nezaoberal výškou škody, ktorú žalovaný nespochybňoval. Námietku premlčania uplatnenú žalovaným nepovažoval za dôvodnú, pretože k odovzdaniu diela došlo 15. 12. 2003, pričom škoda bola zistená v januári 2007. Štvorročná premlčacia doba v zmysle § 397 Obchodného zákonníka začala plynúť od zistenia škody v mesiaci január 2007 s tým, že žaloba bola uplatnená na súde včas. Súd zamietol nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania z odôvodnením, že žalovaný sa nedostal do omeškania, pretože žalobca nárok na náhradu škody uplatnil až zmenou návrhu dňa 12. 10. 2009. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O. s. p. a žalobcovi priznal plnú náhradu trov, pretože mal neúspech len v pomerne nepatrnej časti.

Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 3Cob 20/2010-270 z 03. 06. 2010 v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Prešove č. k. 3Cob 20/2010-274 z 23. 06. 2010 na odvolanie žalovaného rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej potvrdil a zmenil vo výroku o trovách konania tak, že žalobcovi priznal náhradu trov vo výške 2 472,48 eur.

V odôvodnení uviedol, že z prvého vyjadrenia žalovaného vyplýva, že za iných okolností by bol povinný predmetné hnutelné veci žalobcovi vydať, avšak si uplatnil na ne zádržné právo v zmysle § 151s a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože žalobca mu dlží niekoľko splatných pohľadávok, ktoré ďaleko prevyšujú cenu zadržaných hnutelných vecí. Žalovaný vypovedal, že ak by mu žalobca uhradil záväzky, ktoré má vo vzťahu k nemu, bol by ochotný veci, ktoré boli predmetom sporu, vydať. Nepoprel skutočnosť, že demontoval zosilňovače, ktoré boli predmetom zmluvy o dielo, s tým, že síce ich nedemontoval osobne ale prostredníctvom pracovníkov. Potvrdil, že podľa zmluvy o dielo vykonal práce pre žalobcu s tým, že boli dodané aj zosilňovače, ktoré prakticky neboli zapojené do siete a nachádzali sa v skrinkách, ktoré neboli uzamknuté a bolo možné, že ktorákoľvek tretia osoba ich môže odcudziť. Z dôvodu obáv o ich odcudzenie, po dohode s konateľom žalobcu, zosilňovače boli demontované a uložené v hlavnej stanici žalobcu kde mal prístup aj on.

Po určitom čase žalobca vymenil zámky na dverách a preto sa nevedel vyjadriť, či zosilňovače tam boli ďalej uložené. Žalobca evidentne preto potvrdil naplnenie zmluvy o dielo, potvrdil demontovanie zosilňovačov ako z dôvodu zádržného práva tak aj z dôvodu obavy, že by mohli byť odcudzené. Okolnosť, že zosilňovače boli dodané do hlavnej stanice žalobca poprel a nebola ničím preukázaná. K námietke žalovaného uvedenej v odvolaní, že v skutočnosti nedošlo k riadnemu odovzdaniu diela a teda jeho splneniu, odvolací súd konštatoval, že preberací protokol z 15. 12. 2003 podpísaný oboma účastníkmi svedčí o jeho opaku. Čo sa týka výšky škody žalobca sa domáhal len náhrady, ktorá zodpovedala jednotkovej cene predmetných zosilňovačov. Preto ani z hľadiska výšky škody pochybnosti neexistujú. Námietku premlčania odvolací súd nepovažoval za dôvodnú, pretože o škode a kto za ňu zodpovedá sa žalobca dozvedel v januári 2007, pričom nárok na náhradu škody uplatnil 30. 11. 2007 v štvorročnej premlčacej lehote. Na tejto skutočnosti nič nemení to, že v priebehu konania zmenil nárok výlučne na zaplatenie odcudzených zosilňovačov. Aj na odvolacom pojednávaní žalovaný jednoznačne potvrdil, že odmontované zosilňovače boli dodané na inom mieste, tieto žalovaný namontoval a žalobcovi ich znovu vyfakturoval. Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O. s. p. rozsudok v napadnutej vyhovujúcej časti potvrdil a v zmysle § 220 O. s. p. zmenil rozsudok súdu vo výroku o trovách konania a žalobcovi priznal pomernú náhradu trov prvostupňového konania (64 %) zodpovedajúcu jeho úspechu v prvostupňovom konaní. Úspešnému žalobcovi v odvolaní priznal aj odvolacie trovy v celkovej výške 4 90,16 eur.

Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 16. 07. 2010.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný v zákonnej lehote dovolanie s poukazom na prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. Uviedol, že odvolací súd ako aj súd prvého stupňa odňal žalovanému ako účastníkovi konania možnosť konať pred súdom tým, že súdy neprihliadli k svedeckým výpovediam svedkov J. H. a M. D., tieto nevyhodnotil a nebral ich vôbec do úvahy pri svojom rozhodovaní, čím porušil ustanovenie § 132 a nasl. O. s. p. Znamená to stav ako keby tieto dôkazy – výsluch svedkov - vôbec nebol vykonaný, čím sa žalovanému odňala možnosť realizovať procesné práva, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok. Ak sa navrhnutý dôkaz týka rozhodných skutočností je súd povinný dôkaz vykonať, čo je daný prípad, lebo vykonanie navrhnutých dôkazov zo strany žalobcu, a to výsluch uvedených svedkov, sa týka zistenia rozhodných skutočností, a to v akom rozsahu bolo predmetné dielo zhotovené a odovzdané

žalobcovi. Uvedení svedkovia vypovedali, ale hlavne odvolací súd na ich výpovede vôbec neprihliadal a tieto nevyhodnotil. Súdy nerozhodli na základe skutkového stavu zisteného dokazovaním. Odôvodnenie rozsudku neobsahuje vykonané dôkazy, a to výsluch svedkov ani ich hodnotenie a úvahy, ktorými sa súd riadil pri hodnotení dôkazov. Súdy v zmysle § 132 O. s. p. sú povinné hodnotiť svedecké výpovede. Aj keď súd nemusí uveriť svedeckým výpovediam, k tomu, aby im neuveril, musí mať vážne, nespochybniteľné a jednoznačné dôvody. V ďalšej časti odvolania poukázal na existenciu odvolacieho dôvodu podľa § 241 ods. 1 písm. d/ O. s. p. teda, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení. V tejto súvislosti nesúhlasil so záverom súdu o vzniku práva na náhradu škody podľa § 373 a 387 a 397 Obchodného zákonníka a poukázal aj na nesprávny záver o nepremlčaní uplatneného práva, pretože v tomto prípade podľa jeho názoru došlo k zániku záväzku splnením. V tomto prípade bolo možné uplatňovať nárok na náhradu škody len podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Z uvedených dôvodov navrhol aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho aj prvostupňového súdu a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa § 10a ods. 1 O. s. p. po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania v zmysle § 243a ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok odvolacieho súdu a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného nie je prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 238 ods. 3 O. s. p. dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

V predmetnej veci odvolací súd rozsudkom potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ale vo svojom potvrdzujúcom rozsudku nevyslovil, že dovolanie je prípustné, preto prípustnosť dovolania podľa § 238 ods. 3 O. s. p. nie je daná.

Dovoláním z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho formu, obsah alebo povahu predmetu konania. Ustanovenie § 237 sú taxatívne uvedené dôvody, ktoré zakladajú prípustnosť dovolania. Podľa § 237 písm. f/ O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Žalovaný v dovolaní namieta, že žalovanému bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. Naplnenie uvedeného dovolacieho dôvodu vidí v tom, že súd prvého stupňa síce vykonal dokazovanie výsluchom svedkov J. H. a M. D. ale uvedené dôkazy sú prvostupňový ani odvolací v odôvodnení rozhodnutia nevyhodnotili, čím nebol dodržaný postup podľa ustanovenia § 132 O. s. p.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých v dôsledku nesprávneho postupu súdu bol vylúčený.

Podľa § 132 Občianskeho súdneho poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko čo vyšlo za konania najavo včítane toho čo uviedli účastníci.

Z obsahu spisu je zrejmé, že súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku uviedol, čo zistil z výpovedí vypočutých svedkov. Z výpovedí svedkov J. H. a M. D. zistil skutočnosť o demontáži a montáži zosilňovačov a vyvodil aj z týchto dôkazov skutkový záver, že žalovaný bez vedomia žalobcu demontoval na M. zosilňovače, ktorými nahradil pokazené zosilňovače na inom mieste. Uvedený záver súdu korešponduje s obsahom výpovedí vypočutých svedkov. Úvaha súdu prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia zodpovedá zásadám formálnej logiky a vychádza zo zisteného skutkového stavu. Pokiaľ súd

nehodnotil uvedené dôkazy v prospech žalobcu neporušil tým ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku a neodňal žalovanému možnosť konať pred súdom. Odvolací súd sa od hodnotenia skutkového stavu súdu prvého stupňa neodchýlil a konštatoval, že súd prvého stupňa rozhodol na základe dostatočne zisteného skutkového stavu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O. s. p. preto odmietol dovolanie žalovaného podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný.

O trovách dovolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 243 ods. 5 O. s. p. Úspešnému žalobcovi trovy dovolacieho konania nevznikli v dôsledku čoho mu priznané neboli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. októbra 2011

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková